

Sygn. akt V S 144/14

POSTANOWIENIE

Dnia 2 grudnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach, Wydział V Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Barbara Kurzeja

Sędziowie: SA Olga Gornowicz – Owczarek

SO (del.) Aleksandra Janas (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2014 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C.

przy udziale Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Okręgowego w (...)

o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie XIV GCo 174/14

postanawia:

- 1) stwierdzić przewlekłość postępowania w sprawie prowadzonej przed Sądem Okręgowym w (...) pod sygn. akt XIV GCo 174/14;
- 2) przyznać skarżącej od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w (...) kwotę 2.000 zł (dwa tysiące złotych);
- 3) oddalić skargę w pozostałym zakresie;
- 4) zwrócić skarżącej kwotę 100 zł (sto złotych) uiszczoną tytułem opłaty od skargi.

Sygn. akt V S 144/14

UZASADNIENIE

(...) Spółka z o. o. w C. wniosła skargę o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie prowadzonej przed Sądem Okręgowym w (...) pod sygn. XIV GCo 174/14 wskazując, iż w dniu 18 sierpnia 2014 r. złożyła wniosek o nadanie na jej rzecz, jako następcy prawnemu wierzyciela, klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu w postaci prawomocnego wyroku Sądu. Do chwili złożenia skargi, pomimo interwencji telefonicznych w sekretariacie Sądu, złożony wniosek nie został jednak rozpoznany. Tym samym, w ocenie skarżącej, w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, co uzasadniało żądanie wydania Sądowi Okręgowemu polecenia podjęcia stosownych czynności w sprawie, jak i zasądzenie odpowiedniej sumy pieniężnej tytułem zadośćuczynienia. Określając wysokość sumy pieniężnej skarżąca wskazała, że prowadzi działalności polegającą na dochodzeniu od dłużników należności i stąd też rozpoznanie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności konieczne było dla podjęcie przez niego jakichkolwiek czynności z tym związanych. Istotny był przy tym czas uzyskania klauzuli jako, że możliwie szybkie wszczęcie postępowania egzekucyjnego niejednokrotnie warunkuje skuteczność egzekucji. Nadto podkreślone zostało, iż długotrwałe procedowanie w stosunkowo prostej sprawie nadania klauzuli wykonalności podważało zaufania skarżącego do wymiaru sprawiedliwości. Kwota 10.000 zł stanowiła zatem adekwatne zadośćuczynienie do zaistniałej przewlekłości.

W odpowiedzi na skargę Prezes Sądu Okręgowego wnosił o jej oddanie wskazując,

iż w dniu 13 listopada 2014 r. wniosek skarżący o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego został rozpoznany. Nadto podkreślone zostało, że wniosek wpłynął do Sądu w okresie urlopowym, zaś znaczący wzrost obciążenia sędziów pracą w ostatnich latach uniemożliwił pełną i bieżącą kontrolę referatu sędziego referenta pod jego nieobecność.

W tej sytuacji, nawet jeżeli w sprawie nie podjęto czynności niezwłocznie, nie zachodziły podstawy do stwierdzenia przewlekłości postępowania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Skarga zasługiwała na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki

(Dz. U. 2004 Nr 179, poz. 1843 dalej: „ustawa”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie,

że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Odnosząc treść powyższej regulacji do okoliczności sprawy wskazać należało, iż fakt wystąpienia przewlekłości postępowania nie mógł budzić wątpliwości. Wniosek skarżący

o nadanie klauzuli wykonalności wpłynął do Sądu 21 sierpnia 2014 r., rozpoznany został natomiast dopiero 13 listopada 2014 r., a więc w dniu wpływu skargi do Sądu. W tym czasie (prawie 3 miesiące) w sprawie nie zostały podjęte jakiegokolwiek czynności, sama zaś sprawa nie mogła być uznana za skomplikowaną, o czym świadczy chociażby fakt jej niezwłocznego rozpoznania po wpływie skargi. Na uwzględnienie nie zasługiwały przy tym wyjaśnienia zawarte w odpowiedzi na skargę odnośnie złożenia wniosku w okresie urlopowym, czy też znacznego obciążenia sędziów pracą. Jakkolwiek wniosek wpłynął do Sądu w okresie urlopowym, to już za okres taki nie można uznać miesięcy października i listopada.

Nie zostało przy tym wyjaśnione, w jakim dokładnie czasie Sędzia referent pozostawał na urlopie. Podkreślenia wymagało również, iż tego rodzaju okoliczność, jak wyżej wskazana, podobnie jak i obciążenie sędziów pracą, jedynie do pewnego stopnia usprawiedliwiać mogły wystąpienie opóźnień, w żadnym zaś wypadku nie uzasadniały 3 miesięcznego okresu oczekiwania na rozpoznanie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności, dla którego rozpoznania ustawodawca przewidział termin trzydniowy tym bardziej, że realiach niniejszej sprawy wniosek nie był dotknięty brakami formalnymi, niewielki był także stopień złożoności sprawy. Nie podzielił też Sąd Apelacyjny stanowiska, aby kontrola referatu innego sędziego pod jego nieobecność, w dobie biurowości prowadzonej w systemie informatycznym, nastroczała znacznych trudności. W świetle więc powyższego zachodziły podstawy do stwierdzenia, iż postępowanie w sprawie trwało dłużej niż to konieczne.

Konsekwencją stwierdzenia przewlekłości postępowania był, stosownie do art. 12

ust. 4 ustawy, obowiązek zasądzenia na rzecz skarżącej odpowiedniej sumy pieniężnej. Podkreślić należy, iż w doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, iż suma pieniężna przyznana od Skarbu Państwa stanowi rekompensatę za naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy

w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Istota tego roszczenia sprowadza się do specyficznej formy zadośćuczynienia obejmującego niewymierne straty moralne

i dolegliwości związane z przeciągającym się postępowaniem sądowym, bądź egzekucyjnym. Suma pieniężna nie stanowi więc naprawienia szkody i nie wymaga w związku z tym dokładnego wyliczenia jej wysokości. Niemniej jednak żądanie skarżącej przyznania sumy 10.000 zł Sąd Apelacyjny uznał za wygórowane i ostatecznie przyznał na jej rzecz kwotę 2.000 zł. Określając jej wysokość Sąd miał na uwadze z jednej strony niski stopień zawilości faktycznej i prawnej sprawy, z drugiej zaś okoliczność, iż postępowanie w przedmiocie wniosku o nadanie klauzuli na rzecz następcy prawnego ostatecznie trwało stosunkowo krótko, bo niecałe 3 miesiące, zaistniałe opóźnienie do pewnego

stopnia usprawiedliwione było urlopem Sędziego referenta oraz zwiększonym obciążeniem sędziów pracą, a ponadto rozstrzygnięcie w sprawie wydane zostało niezwłocznie po interwencji skarżącego, to jest jeszcze w dniu wniesienia skargi. Stąd też żądanie przyznania sumy pieniężnej ponad kwotę 2.000 zł podlegało oddaleniu na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy.

Oddaleniu podlegało również żądanie skarżącej zobowiązania Sądu Okręgowego do podjęcia w sprawie stosownych czynności jako że, jak wynika z akt postępowania, czynności takie (wydanie rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności oraz doręczenie tytułu wykonawczego wnioskodawcy) został już podjęte (art. 12 ust.1 ustawy).